

Arrest

nr. 104 969 van 13 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 8 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 maart 2013 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 mei 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LOOBUYCK *loco* advocaat W. GARDIN en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M.H.(...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 25/03/1975 in Yerevan geboren. U bent traditioneel getrouwd met M.L.(...)e (OV X). U kwam in Yerevan voor de partij Prosperous Armenia op bij de lokale verkiezingen van 31 mei 2009. In de nacht van 30 op 31 mei 2009 kreeg u van hooggeplaatste leden in uw partij een stapel documenten met de bedoeling deze voor verkiezingsfraude te gebruiken. Het betrof zowel ingevulde als lege accreditaties voor vertrouwenspersonen, waarnemers en proxies, 1000 lege stembrieven en papieren waarop de samenstelling van bepaalde kiesbureaus stond. U aanvaardde de documenten zonder evenwel de

intentie te hebben deze te gebruiken voor fraude. De dag van de verkiezingen bezocht u zelf verschillende kiesbureaus. Onder meer in de kiesbureaus 8/14 en 8/15 stelde u fraude vast. Enkele dagen later eisten hooggeplaatste leden van uw partij de documenten terug. U weigerde dit te doen. Op 10/06/2009 stapte u naar een medewerker van de procureur waar u de betreffende documenten neerlegde om de fraude aan te klagen. Enkele dagen later zag u dat mensen uw kantoor waren binnengedrongen waar ze vernielingen aan onder andere computers en printers aangericht hadden. Eind juni, ongeveer 20 dagen na de verkiezingen, kreeg u in uw bedrijf het bezoek van mensen van de 6de afdeling. Ze controleerden de boekhouding van het bedrijf. De volgende dag kwamen ze terug om de doorlichting verder te zetten. In diezelfde maand zijn ook medewerkers van het ministerie van financiën enkele malen gekomen om de boekhouding van uw bedrijf te controleren. In september hoorde u van uw vriend en partijgenoot H.(...) dat men u wilde elimineren, waarop u besloot onder te duiken. Van een vriend hoorde u ook dat de wijkpolitie eens is langs gekomen. Nadat ook uw gezin werd lastiggevallen doken zij vanaf november 2009 onder. In diezelfde maand rondde u de verkoop van uw bedrijf af. Op 01/04/2010 reisden uw vrouw en kinderen naar Moskou waar ze u opwachten. Op 07/04/2010 reisde u per vliegtuig vanuit Yerevan naar Moskou. Van daaruit reisde u samen met uw vrouw en kinderen per vliegtuig naar België waar jullie de dag erna asiel aanvroegen. Om uw asielaanvraag te staven legden u en uw vrouw volgende documenten neer: Onvolledige kopieën van jullie paspoorten, een registratiebewijs van uw bedrijf, een registratiebewijs van uw bedrijf waar de vennootschapsvorm op staat, een visitekaartje van uw bedrijf, een referentiebrief van uw bedrijf inzake uw maandelijkse inkomsten, een product van uw bedrijf, een kortingkaart omwille van uw partijlidmaatschap, campagneflyers van verkiezingskandidaten, een overzichtsplan van de kiesbureaus, uw partijlidkaart, een toegangkaart tot een partijcongres, een bewijs dat u kandidaat was bij de lokale verkiezingen van 2009, kieslijsten, accreditaties van vertrouwenspersonen en waarnemers (zowel lege als ingevulde), briefjes waarop de namen van de voorzitter, secretaris en ondervoorzitter in bepaalde kiesbureaus staan, blanco stembrieven, een handleiding van de verkiezingen, de rijbewijzen van u en uw vrouw, uw werkboekje, uw diploma, uw militair boekje en de geboorteaktes van u, uw vrouw en uw kinderen.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds april 2011 kunnen ook manifestaties opnieuw zonder belemmeringen georganiseerd worden en verlopen ze zonder incidenten. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Bovenstaande vaststellingen worden verder bevestigd door de Heer D.(...) die door het Commissariaat-generaal werd gecontacteerd en waarvan de weerslag van het gesprek aan het administratief dossier werd toegevoegd. De Heer D.(...) is de voorzitter van de 'Helsinki Association of Armenia' (HAA) en geniet een internationale reputatie als verdediger van de mensenrechten in Armenië. Hij stelde dat hij nog nooit indicaties heeft ontvangen van vertrouwenspersonen of andere verkiezingswaarnemers die verkiezingsfraude tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van 2009 van hun eigen politieke formatie aanklaagden. Bovendien acht hij het in de context van de Armeense verkiezingen onmogelijk dat dit zou gebeurd zijn. Tenslotte stelt de Heer D.(...) dat zelfs indien zoiets zou hebben plaatsgevonden dit ongetwijfeld door de oppositie en de media van de oppositie zou zijn opgevangen. Hij twijfelt er niet aan dat zijn organisatie over dergelijke feiten zou worden geïnformeerd (zie Cedoca antwoordfiche arm2010-183). Ook D.P.(...), een journalist bij Noyan Tapan die dicht bij de oppositie staat, stelt dat hij geen weet heeft van proxies die vervolgd werden nadat ze gevallen van verkiezingsfraude aan het licht hadden gebracht.

Uit bijkomende informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd (Cedoca antwoordfiche arm2012-035) blijkt dat in het district Malatia-Sebastia, waarin de kiesbureaus waarvan u melding maakte gelegen waren, talrijke gevallen van fraude werden vastgesteld die uitgebreid aangeklaagd werden door ngo's en journalisten.

Dit leidde er zelfs toe dat van één kiesbureau (8/14, een bureau waarvan u zelf melding maakte) de voorzitter strafrechtelijk werd veroordeeld voor het vervalsen van de verkiezingen. Vooral in dit district werden voorvallen waarbij druk werd uitgevoerd op personen en gevallen van intimidatie en fraude gedetailleerd onderzocht. Ondanks het feit dat ngo's zoals het HAA ter plaatse werkzaam waren in dit district, hebben zij geen enkele melding gemaakt van personen, zowel gelieerd aan de regerings- als aan de oppositiepartijen, die fraude hadden aangeklaagd en omwille hiervan achteraf ernstige problemen hebben gekregen, met uitzondering van het geval van A.H.(...). Verder maakten (internationale) actoren zoals het US State Departement, Human Rights Watch of het Helsinki Committee of Armenia in hun rapporten geen melding van voorvallen (of geruchten hierover) van personen die onder druk zouden zijn gezet nadat ze fraude of onregelmatigheden hadden aangeklaagd in het kader van de lokale verkiezingen van 31 mei 2009.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zelfs indien u daadwerkelijk de problemen die u inroept - belangrijke personen binnen uw partij beschouwen u als een opposant en zouden u willen elimineren omdat u geweigerd hebt mee te werken aan de fraude bij de lokale verkiezingen in Yerevan op 31 mei 2009, u mogelijk bewijsmateriaal van deze fraude niet wilde teruggeven en u de fraude bij de verkiezingen hebt aangeklaagd bij het gerecht (CGVS II, p.5, 8); in eerste instantie zouden uw partij en de autoriteiten uw bedrijf gevisieerd hebben (CGVS II, p.12), later zou u vernomen hebben dat men u wilde elimineren (CGVS II, p.5) - hebt meegemaakt, zijn er goede redenen voorhanden om te stellen dat u actueel, ingeval van terugkeer naar Armenië, niet het onderwerp zal uitmaken van vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève. Bovendien reikt u geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan waaruit kan blijken dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren.

Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. De voorgelegde kiesbrieven, de lege en ingevulde accreditaties, de kieslijsten, de briefjes waarop de namen van de voorzitter, secretaris en adjunct-voorzitter van bepaalde kiesbureaus opstaan en het overzichtsplan van de kiesbureaus, vormen enkel aanwijzingen dat u vanuit uw positie in de mogelijkheid vertoefde om mee te werken aan de fraude. Zij tonen echter niet aan dat u hebt geweigerd om mee te werken aan de verkiezingsfraude, noch dat u deze fraude hebt aangeklaagd, noch dat u gevisieerd werd door uw partij omwille van uw handelingen. Uw partijlidkaart, uw toegangkaart tot een partijcongres, het bewijs dat u kandidaat was bij de lokale verkiezingen van 2009, het kortingsbewijs omwille van uw partijlidmaatschap, een handleiding voor de verkiezingen en het campagnemateriaal kunnen enkel uw lidmaatschap van Prosperous Armenia en uw deelname aan de lokale verkiezingen van 2009 aantonen. Deze 2 zaken worden echter niet in twijfel getrokken. De door u verklaarde vervolgingsproblemen die volgden op de verkiezingen kunt u hiermee echter niet aannemelijk maken. De brief inzake uw inkomsten van het bedrijf, het bedrijfsproduct, uw visitekaartje van uw bedrijf, het registratiebewijs van uw bedrijf en het registratiebewijs dat vermeldt onder welke vennootschapsvorm het bedrijf werd opgericht ondersteunen uw verklaring dat u een bedrijf in Armenië had (CGVS d.d.09/09/2010, p.6), wat hier niet in twijfel wordt getrokken. De (onvolledige) kopieën van de paspoorten van u en uw vrouw, jullie rijbewijzen, jullie geboorteaktes en deze van jullie kinderen, uw werkboekje, uw diploma en uw militair boekje, bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit en deze van uw gezinsleden, uw opleiding, uw militaire dienst en uw loopbaan. Zij bevatten geen enkele informatie over jullie asielmotieven.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

2.1.1. Verzoeker stelt dat hij lang heeft moeten wachten op zijn tweede negatieve beslissing.

Verweerder wijst er terecht op *“dat verzoekende partij niet aantoont benadeeld te zijn door de lange duur van de asielprocedure nu zij langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en zijn langer in de mogelijkheid werd gesteld aanvullende stukken te verzamelen ter staving van het relaas. De lange duur van behandeling van een verzoek tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling kan relevant zijn voor de toekenning van een verblijfsrecht op humanitaire gronden, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft in dit verband geen bevoegdheid.”*

2.1.2. De verzoekende partij is van mening dat de beslissing niet grondig is gemotiveerd en dat haar asielaanvraag ten onrechte geweigerd is. Zij herhaalt de asielmotieven en ze is van mening dat het Commissariaat-generaal volkomen onterecht het feitenrelaas niet aannemelijk acht. Zij is het niet eens met het standpunt van het CGVS dat de door haar voorgelegde stukken het feitenrelaas niet zouden aantonen. Indien verzoeker niet zou hebben geweigerd mee te werken aan fraude tijdens de lokale verkiezingen op 31 mei 2009 en niet zou geweigerd hebben om de stukken terug te bezorgen aan zijn partij, dan zou hij deze stukken nooit kunnen voorleggen bij zijn asielaanvraag. Volgens de verzoekende partij toont dit onmiskenbaar aan dat verzoeker wel degelijk geweigerd heeft om mee te werken aan fraude. Er kan volgens verzoeker niet van hem worden geëist dat hij op directe wijze aantoont dat hij geweigerd heeft om mee te werken aan fraude tijdens de lokale verkiezingen. Een dergelijk bewijs kan op geen enkele wijze worden geleverd. Hetzelfde geldt voor de klacht die verzoeker bij de procureur indiende en de ernstige problemen die hij ondervond met zijn partij en de Armeense overheid. Bij het indienen van de klacht bij de procureur ontving verzoeker geen enkel bewijsstuk. Verzoeker meent dat de door hem voorgelegde stukken wel degelijk op afdoende wijze het feitenrelaas bewijzen. Verzoeker ziet ook niet in welke bijkomende stukken hij nog zou kunnen voorleggen.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor

vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

Terecht stelt de verwerende partij: *“Uit bijkomende informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nog dat er in het district waarvan sprake in het asielrelaas van verzoeker, talrijke gevallen van fraude werden vastgesteld. Er is echter geen melding van gemaakt van personen die fraude hadden aangeklaagd en omwille hiervan achteraf ernstige problemen hebben gekregen. Bovendien maakten internationale actoren geen melding van voorvallen (of geruchten hierover) van personen die onder druk zouden zijn gezet nadat ze fraude of onregelmatigheden hadden aangeklaagd.*

In dit licht heeft de commissaris-generaal terecht opgemerkt dat verzoekende partij geen overtuigende, concrete bewijsstukken heeft voorgelegd die de door hem beschreven problemen zouden kunnen bevestigen. De door verzoeker neergelegde documenten vormen slechts een aanwijzing dat verzoeker in de mogelijkheid was om mee te werken aan fraude. Deze documenten tonen echter niet aan dat verzoeker heeft geweigerd mee te werken aan verkiezingsfraude, noch dat hij deze fraude heeft aangeklaagd, noch dat hij door zijn partij werd geïnvloed omwille van zijn handelingen.”

2.1.3. Verzoeker is het niet eens met de premisse waarvan het CGVS uitgaat, namelijk dat er in Armenië niet wordt vervolgd om politieke redenen. Verzoeker meent dat het niet is omdat de problemen de pers niet haalden, dat ze geen realiteit zouden zijn. Volgens verzoeker blijkt uit de beslissing dat enkel indien zijn problemen in de pers zouden zijn gekomen, ze geloofwaardig zouden zijn. Dit is niet correct. Verzoeker legt ter staving van zijn asielaanvraag verschillende overtuigingsstukken voor, zodat hem niet de status van asielzoeker kan worden geweigerd omwille van een beweerd situatie van niet-vervolging in Armenië. Verzoeker stelt dat het CGVS naar antwoordfiches verwijst volgens welke er geen incidenten bekend zouden zijn van vervolging na het bekendmaken van verkiezingsfraude. Het CGVS baseert zich op slechts twee bronnen om het volledige asielrelaas van verzoekende partij als ongeloofwaardig te beschouwen.

Mocht de Raad volgens artikel 8 van het Koninklijk Besluit d.d. 21 december 2006 van mening zijn dat ze de antwoordfiche arm2012-035 niet in overweging wenst te nemen bij gebrek aan vertaling volgens de rechtspleging, dan kan het CGVS zich enkel baseren op één antwoord van 2010. Indien beide antwoordfiches in aanmerking worden genomen meent verzoeker nog een aannemelijk asielrelaas te hebben. Verzoeker kan in het gehoorverslag immers op geen enkele tegenstrijdigheid betraapt worden en het asielrelaas is gedetailleerd en geloofwaardig. Het is niet omdat het niet in de media zou zijn gekomen dat het niet waar zou kunnen zijn.

Verweerder antwoordt terecht: *“dat het feit dat in het Cedoca-antwoorddocument onder meer wordt verwezen naar antwoorden van contactpersonen in het buitenland, derden dus die niet onderworpen zijn aan de taalwetten in bestuurszaken, en publieke (internet)bronnen die inderdaad in het Engels zijn gesteld, geen afbreuk kan doen aan het feit dat zowel de bestreden beslissing als de in casu relevante passages in het Cedoca-document, in het Nederlands zijn gesteld, zodat er geen schending is van de taalwetgeving (RvV, nr. 16.777 van 30 september 2008; RvV, nr. 5366 van 21 december 2007).*

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt bovendien niet op dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich beroept in de taal van de procedure dient te worden gesteld of vertaald (RvS, nr.168.176 van 22 februari 2007). Geen wettelijke bepaling verplicht de commissaris-generaal om alle landeninformatie die aan het dossier wordt toegevoegd in de taal van de rechtspleging op te stellen (RvV, nr. 54.714 van 21 januari 2011).”

De Raad meent dat er geen reden is om in toepassing van artikel 8 PR RvV de door de verzoekende partij wegens hun taal betwiste document niet in overweging te nemen.

Daar waar de verzoekende partij stelt dat zijn verklaring de juiste weergave van de feiten is en dat de bronnen van het Commissariaat-generaal niet voldoende in aantal zouden zijn antwoordt de verwerende partij terecht: *“dat verzoekende partij zich beperkt tot een blote bewering die niet afdoende is om de*

informatie waarop de commissaris-generaal steunt te weerleggen of te ondergraven. Verzoekende partij dient immers minstens et concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt niet correct is, minstens dat verzoeker zich in een andere situatie zou bevinden dan zoals voorgesteld in de toegevoegde informatie aan het administratieve dossier. In casu is dit niet het geval."

2.1.4. Daar waar de verzoekende partij stelt dat ze een goed leven had in Armenië, een eigen bedrijf en een woning had en de lokale voorzitter van de partij Prosperous Armenia was en hij niet alles achter zich zou hebben gelaten indien er geen gegronde vrees voor vervolging was en bovendien al naar het Westen en naar het Midden-Oosten gereisd heeft, is dit geen bewijs van zijn hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.1.5. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

G. de MOFFARTS